

Abstrakt

Cílem této práce je popsat způsob použití narativních strategií v románech Jeanette Wintersonové se zaměřením na jejich postupný vývoj. Konkrétně půjde o tyto romány: *Oranges Are Not the Only Fruit*, *The Passion*, *Sexing the Cherry*, *Written on the Body*, *Art & Lies*, *Gut Symmetries* and *The PowerBook*. *Oranges Are Not the Only Fruit* slouží jako zdroj témat pro všechny ostatní romány, a tudíž určuje dlouhodobé zaměření na problematiku spojenou s vypravěčstvím, časem a historií. Také obsahuje první naratologické experimenty, především vložené příběhy, které jsou pravděpodobně nejstěžejnější ze strategií, které Wintersonová využívá, jelikož se v nějaké podobě objevují v každém z jejích románů. Důležitým příspěvkem románů *The Passion* a *Sexing the Cherry* je jejich historické zasazení, které zvýrazňuje konflikt mezi představivostí (vypravěčstvím) a fakty (historií). Kromě toho se objevuje druhý vypravěč, a tím jsou romány obohaceny o nový pohled, což umožňuje skrze vzniklou dualitu problematizovat kategorii pohlaví. Ve zbývajících čtyřech románech Wintersonová dosahuje vrcholu svého experimentování, vzhledem k tomu, že posunují témata předchozích románů ještě dál, jako by zkoumala, jaké jsou meze vypravěčství. Spletitost narativní struktury se prohloubila, vypravěči jsou často nespolehliví a se zastřenými identitami, což dohromady vyvolává celkový pocit zamlženosti a nejistoty.

Práce není myšlena jako pouhý seznam zmíněných strategií opatřený ukázkami, ale snaží se ukázat cestu, která zavedla Wintersonovou do této finální fáze, tím, že dává do souvislostí strategie jednotlivých románů, které nakonec ukazují zpět k *Oranges Are Not the Only Fruit*. K tomu je potřeba nejenom analyzovat nové prvky každého navazujícího románu, ale také se ohlédnout za prvky románů, které již prodiskutovány byly, a uvažovat o tom, jak se jejich myšlenky přesunují do následujícího románu: zda jsou zopakovány, třeba s jistými nuancemi, nebo zda jsou odmítnuty, díky novému zaměření románu. Tato práce dokazuje, že u Wintersonové druhá možnost není příliš častá, protože její romány mají sklon stavět na románech předchozích, a tím reprodukovat mnohé z již známých myšlenek, ke kterým pak přidávají myšlenky vlastní. To se dá přirovnat ke sněhové kouli, která při kutálení nabírá hmotu, ale ponechává si stejné jádro. Stejně tak může čtenář cítit přítomnost *Oranges Are Not the Only Fruit* v srdci každého románu od Wintersonové, neboť od tvrzení tohoto románu nikdy neupustila, přestože nabyla četných, osvěžujících pohledů a nových způsobů, jak vyprávět své příběhy, tím, že detailně prozkoumala důsledky svého prvního románu